Jack Kerouac: 127. kórus

Senki sem ismeri
házam
túloldalát,
A zugot, ahol
születtem,
a poros gitárokat.
Fáradt kis utcámat,
melyet
kis lábam
Döngölt. Bájologtam
a húgaimmal
És vártam hogy a
naplemente
hívja a srácokat
És anyám visszavigyen
vacsorázni, s a főút
Morajában ázik a málé
és a bab
E Méztiszta Ország
Mominu
Hol felmérhetetlen
kismillió
örökkévalóság
Fényévmiriádjaival
ezelőtt éltem
Mikor a fehér boldog
perc
a fénytó
Központja is volt

(Ford.: EÖRSI ISTVÁN)